

PAS JE AAN

**HANS VAN DEN BRINK
OVER SLAKJES
EN WIERVELDEN**

Deze fraaie spiegel kon de verleiding van twee naakt-slakjes onder een pennetje niet weerstaan.

Het aanpassen van je visserij aan de heersende situatie is dé sleutel tot succes. Met de technieken en tips van Hans van den Brink wordt het mogelijk om ook die lastige karpers uit dat ene watertje bij jou in de buurt nou eindelijk eens op het droge te krijgen.

TEKST EN FOTOGRAFIE **HANS VAN DEN BRINK**

De twee vijvers waar ik in mijn jeugd heb leren vissen, lagen nog geen vijftig meter van elkaar. Desondanks waren het twee totaal verschillende wateren - in ieder opzicht. Aan de ene kant lag een kale vijver zonder waterplanten. Hier werd veel gevist en veelvuldig karpers gevangen. De andere vijver was daarentegen een plaatje met overhangende bomen, wier in overvloed en enorme rietpartijen. Alles waar vissen zich prettig bij voelen en hun natuurlijk voedsel kunnen vinden. De vissen hier waren een stuk schuwer dan in de omliggende wateren. Dit maakte de uitdaging voor mij een

stuk groter om een van de karpers in het (toen nog veel te kleine) net te krijgen. Door de dichte begroeiing rond het water was het goed mogelijk om de karpers het hele jaar rond van dichtbij te observeren. Zo heb ik het azen en allerlei andere gedragingen van dichtbij kunnen bekijken. Een prachtig gezicht, maar vooral ook uiterst leerzaam. Soms zag ik duidelijk karpers azen en ging er dan op voorhand al vanuit dat ik die ook wel zou vangen. Maar hoe ik ze ook probeerde te verleiden, de karpers moesten op dit water niets van mijn lekkere hapjes hebben. Hoe was dit mogelijk? Ik zag ze wel,

Voor boilies had de vis weinig interesse. Ze wilden natuurlijk aas.

maar ving ze niet. Dan maar weer terug naar de ander vijver. Daar was het immers een stuk gemakkelijker vis vangen.

MOEDERS HULP

Thuis zagen ze al vrij snel in dat het karpervirus bij mij ongeneeslijk was en werd er meegedacht over nieuwe aasjes. Ik moest immers

OBSERVEREN IS LEREN

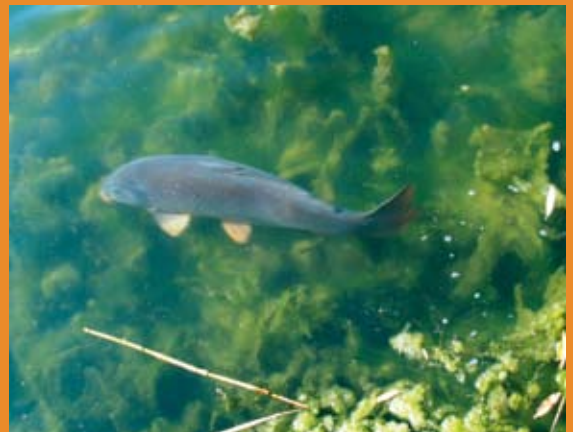
Van dichtbij observeren is uiterst leerzaam. Pas je visserij aan de hand van het waargenomen aasgedrag en andere gedragingen aan, en vang meer vis. Hieronder een aantal platen die Hans maakte van onder de kant azende vissen in heldere wateren. Let ook meer poeten die je de weg naar perper kunnen wijzen.

Het restant van het bruisplakaat is nog zichtbaar: alweer een vis die betraapt werd op een niet voor de hand liggende stek, daar wordt binnenkort dus een hengel neergelegd!

Houd altijd de meerkoeten op je water in de gaten. Zie je ze duiken, dan is de kans groot dat je een goede karpersstek hebt gevonden.

Een schubkarper, betraapt tijdens het 'fizzing'

ook de karpers van de 'lastige' vijver kunnen vangen. Het was mijn moeder die met de oplossingen kwam. Tijdens het klaarmaken van het eten kwam er zo nu en dan een naaktslakje uit de sla. Die moest ik volgens haar maar eens aan de haak binden als ze niets anders pakten. De eerstvolgende keer aan de waterkant probeerde ik desondanks eerst al mijn gangbare aasjes uit toen ik een karper wat langs de kant zag rommelen. Zonder resultaat. Hopeeloos haalde ik het glazen potje met daarin twee naaktslakjes dan toch maar tevoorschijn. Veel langer dan twee minuten zal het niet geduurd hebben voordat de eerste karper van de moeilijke vijver aan mijn hengeling hing. Al snel bleek dat afwijkende aasjes het verschil maken tussen weinig of veel vangen.

AFWIJKEND AAS

Vervolgens werd er op diverse wateren geëxperimenteerd, waarbij de resultaten er niet om logen. Zo ving ik in die tijd enorm goed op deeg dat was aangemaakt met vers runderbloed dat over bleef van het runderhart dat wij thuis de katten voorschotelden. Ze aasden werkelijk als gekken op dit goedje, terwijl ze andere aassoorten volledig links lieten liggen. Later ben ik dit onder meer in mijn boilies gaan verwerken – het resultaat kun je wel raden. Doordat ik continu op zoek was naar nieuwe uitdagingen, begon ik al snel op zoveel mogelijk verschillende wateren te vissen. Zo kon ik verschillende informatie en situaties goed met elkaar vergelijken. Daardoor bleef ik scherp en leerde ik in korte tijd enorm veel.

MOBIEL VISSEN

Enkele jaren geleden heb ik me op het zogenaamde 'targetvissen' gericht. Na twee jaar targetvisserij heb ik vervolgens een aantal zaken op een rijtje gezet. Hierbij kwam ik

MEERKOETEN EN KARPER

De logica achter de duikende meerkoeten gaat op veel, meestal ondiepe, wateren op. Het gebeurt regelmatig dat ik meerkoeten naar mijn voer zie duiken. Zo nu en dan komt er ook een in paniek boven, wat vaak gevolgd wordt door een aanbeet van een karper. Ik begrijp dat duikende koeten op je stek lastig kunnen zijn, maar ze zijn er nu eenmaal. Maak dus slim gebruik van deze situatie!

tot de ontdekking dat ik het grootste gedeelte van mijn 'targetvissen' op mijn oude manier van vissen had gevangen: ongecompliceerd en mobiel vissen. Ik ga liever achter de vis aan, in plaats van te wachten totdat ze naar mij toe komen. Dit houdt in dat je reageert op de situatie van die dag en dat moment.

Ik viste dat betreffende jaar bijvoorbeeld op drie totaal verschillende wateren en op elk water ving ik goed mijn vissen. Dit in tegenstelling tot een aantal van mijn collega-visserij, die een beetje vastgeroest leken. Zij voerden en visten op de standaardplaatsen waar in het verleden successen waren geboekt. Regelmatig gebeurde het dat deze figuren languit op hun stretchers lagen te zonnen of te slapen, terwijl nog geen honderd meter verderop een van de topvissen van het water zich meerdere malen vlak langs de kant liet zien. Je raadt het al, daar werd dus geen enkele actie op ondernomen. Terwijl dit juist vaak de momenten zijn waarop ze net even iets gemakkelijker azen dan anders. Mijn ervaring leert me dat deze uiterst interessante situaties zich ook op de 'lastige' wateren in zowel binnen- als buitenland voordoen.

WATERPLANTEN

Vorig jaar viste ik op een klein afgesloten water dat was dichtgegroeid met waterplanten, op sommige plaatsen vanuit drie meter diepte tot aan de oppervlakte. Vissen was er op het eerste oog bijna onmogelijk en de vissers die er zaten vingden niets. Daarbij lagen de vissen met het mooie weer overdag ook nog eens lekker te zonnen aan het oppervlak. Het viel me na enige tijd op dat de meeste vissen op een bepaalde plek uit de groep wegzwommen, om niet veel later vanuit een wierbed weer tevoorschijn te komen.

Na enkele dagen alleen te hebben geobserveerd, zag ik in de vroege avond ook veelvuldig vissen springen op plaatsen waar overdag veel door meerkoeten werd gedoken. Die laatste waren druk bezig met het uit elkaar trekken van lange slierten waterplanten en het opeten van de daarin aanwezige slakjes. Dit trok duidelijk karper aan, want je zag vanaf het begin van de avond voortdurend lange bellensporen vanuit het wier naar de oppervlakte komen.

'FIZZING'

Van een Engelse vriend hoorde ik dat dit fenomeen daar met de term

'fizzing' wordt aangeduid. Hij adviseerde me 's ochtends vroeg eens op een ondiepe plaat in een dode hoek van het water te gaan kijken. Van achter een rietkraag langs de kant kon ik het kleine wierbed dat daar lag goed van dichtbij observeren. Ik zag de vissen steeds vanuit dezelfde richting aan komen zwemmen en vervolgens met hun bek open het wierbed in duiken. Een paar meter verder kwamen ze er dan weer uit, een bellenspoor achterlatend. Direct legde ik de link met de dikbuiken die ik gedurende de dag in de zon zag liggen.

Bij het vissen richtte ik me op twee grote wierbedden waar meerkoeten doken en het zogenaamde 'fizzing' zichtbaar was. Gedurende de middaguren viste ik niet, maar voerde dan af en toe wat boilies. De koeten deden zich hier soms ook te goed aan, maar dat nam ik voor lief.

OVER DE DREMPEL

De eerste avond dat ik besloot te gaan vissen, moest ik mijzelf over een drempel heen zetten: mijn aas zomaar in een wierbed gooien ging tegen al mijn principes in. Ik viste met een vastlood systeem, hele simpele onderlijnen van rond de 60 centimeter lang en daaraan een GMS pop-up van KGB-baits. Slechts enkele minuten nadat mijn eerste hengel goed en wel op de steunen lag, sprong een karper midden in het wierbed. Dit werd gevolgd door een bellenspoor en een snoeiharde run. Na een heftige dril door het wier gleed een van de mooiste vissen van mijn leven het net in. De dagen daarna ving ik nog meerdere mooie en zware vissen door slechts een klein deel van de dag te vissen en de rest van de tijd te observeren en voeren. ■

VIJF TIPS VAN HANS

- 1 Lokaliseren is het halve werk. Als de karper er niet zit, vang je ze nooit.
- 2 In het voorjaar vind je de karper regelmatig uit de wind en in de zon.
- 3 In de warmste tijd van het jaar vang je 's nachts goed op de ondieptes, op het heetst van de dag juist weer op de diepere gedeeltes.
- 4 In het najaar zijn de vissen op veel wateren bijna overal te vangen.
- 5 Kies voor kwalitatief hoogwaardig aas in tegenstelling tot grote hoeveelheden.

Hans: "Mijn aas zomaar in een wierbed gooien ging tegen al mijn principes in." Toch bleek het de juiste beslissing, want door wat aanpassingen kwamen de schier onvangbare vissen toch op het droge!

Vissen in een wiereveld onmogelijk? Echt niet! Maak net als Hans een pakweg 60 cm lange onderlijn en monteer een pop-up boilie op de haak. Een aanpassing die het vissen in wier mogelijk maakt.

Lokaliseer de vis, prik een maaktslak op de haak en bied deze voorzichtig onder een pennetje aan. Onweerstaanbaar voor de voorjaarskarper!